

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Cdo/35/2018                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 4113228904                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 17.09.2018                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Katarína Slováčková      |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2018:4113228904.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Poľovnícka spoločnosť Sokolová, so sídlom v Zlatých Moravciach, T. Vánsovej 1, IČO: 421 151 24, zastúpenej JUDr. Marekom Ďuranom, advokátom so sídlom v Nitre, Štefánikova 34, IČO: 30 788 285, proti žalovanému F. O., bytom A., Š. XX/X, zastúpenému advokátskou kanceláriou ADVOKÁT JUDr. PETER TIMKO spol. s r.o., so sídlom v Mani, Pri parku 8, o zaplatenie 3 000,- eur, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18 C 42/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 22. februára 2017 sp. zn. 5 Co 873/2015 takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 22. februára 2017 sp. zn. 5 Co 873/2015 na odvolanie žalovaného potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) rozsudok Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 7. mája 2015 č. k. 18 C 42/2014-111, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 3 000,- eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia; rozhodnutie o trovách konania si vyhradil do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní boli preukázané základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú zavineným protiprávnym konaním žalovaného v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, ktorými sú porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou a zavinenie škodcu. V čase, keď sa žalovaný dopustil protiprávneho konania, ktorým na škodu žalobkyne neoprávnene uskutočnil prevody peňažných prostriedkov z jej účtu, sa žalobkyňa spravovala stanovami z 19. decembra 2009, v zmysle ktorých žiaden člen Poľovníckej spoločnosti Sokolová (ďalej „PS“ alebo „žalobkyňa“), ani jej štatutárny orgán nemohol disponovať s finančnými prostriedkami PS bez predchádzajúceho schválenia nadpolovičnou väčšinou členov výboru PS. Výbor PS ako výkonný orgán sa skladal z dvoch členov, a to z predsedu a podpredsedu, počet jeho členov a zloženie určovala členská schôdza, pre prijatie

rozhodnutia výboru PS bol potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých hlasov jeho členov; pri rovnosti rozhodoval hlas predsedu. Predsedom výboru PS bol T. Š. a podpredsedom žalovaný. Členská schôdza PS schvaľovala plán hospodárenia a finančného hospodárenia ako aj výšku príspevkov. Majetok PS bol tvorený aj výnosmi z inej činnosti, teda aj príjmami za povolenky, výnosmi z poľovníckeho hospodárenia, s ktorými PS hospodárila podľa plánu schváleného výročnou členskou schôdzou. Žiaden plán finančného hospodárenia v súvislosti s vrátením plnej sumy peňazí za povolenky host'om H. Á. a W. O. na výročnej členskej schôdzi 6. januára 2012 nebol schválený; žiadosti týchto dvoch osôb o vrátenie peňazí neboli prerokované ani vo výbore PS, ani na členskej schôdzi PS. Žalovaný tak v rozpore so záujmami žalobkyne odčerpával jej finančné prostriedky a 8. januára 2012 uskutočnil prevod peňažných prostriedkov z účtu žalobkyne v pobočke Tatra banky, a.s. v Nitre na účet H. Á. vo výške 1 500,- eur a na účet W. O. vo výške 1 500,- eur v rozpore s ich určením, čím spôsobil žalobkyni škodu v žalovanej výške 3 000,- eur, hoci vedel, že podľa stanov prijatých 6. januára 2012 bola zrušená jeho funkcia podpredsedu výboru PS ako aj to, že v najbližšej dobe bude zrušené jeho podpisové právo, a tak bez ohľadu na to, že stanov prijaté 6. januára 2012 boli zaevidované Obvodným lesným úradom v Nitre až 10. januára 2012, nemohol svojvoľne nakladať s finančnými prostriedkami na účte žalobkyne, majúť pritom vedomosť o tom, že došlo k zmene pomerov a podmienok na odkupovanie povolení na lov zveri. Odvolací súd poznamenal, že v konaní bolo z hľadiska právnej subjektivity žalobkyne potrebné vychádzať z výpisu z registra poľovníckych organizácií a nebolo možné preskúmať otázku vzniku poľovníckeho združenia či dokonca konštatovať, že žalobkyňa vôbec nevznikla. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). Dovolaním napadol odvolací rozsudok v celom rozsahu, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie odvolaciemu súdu alebo alternatívne rozhodnúť vo veci samej zmenou odvolacieho rozsudku tak, že dovolací súd v celom rozsahu žalobu zamietne. V dovolaní uviedol, že ho podáva podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Namietal, že odvolací súd i súd prvej inštancie znemožnili žalovanému uskutočnenie jemu patriacich procesných práv v miere, ktorá založila porušenie jeho práva na spravodlivý proces, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu nie je náležité a vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnené, je nezrozumiteľné, a tiež, že súdy oboch inštancií sa odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v otázke náhrady škody a v otázke bezdôvodného obohatenia. Titulom žaloby je náhrada škody, ktorá je možná len vtedy, ak by najprv existoval platný právny titul na prijatie peňazí do sféry žalobkyne, ktorý však od počiatku neexistoval. Žalovaný nemal štatutárne oprávnenie na uzatváranie právnych úkonov v mene žalobkyne, a preto ju nemohol platne zaviazat' na žiadnu (ani ústnu) zmluvu o odplatnom vydaní povolenia na lov zveri. Vrátením peňazí host'om tak nedošlo k žiadnej škode na úkor žalobkyne, ale len k odstráneniu vzniknutého bezdôvodného obohatenia. Súdy opreli svoje závery okrem iného aj o neprávoplatný trestný rozsudok Okresného súdu Nitra zo 17. júna 2013 sp. zn. 5 T 71/2013, ktorý ich presvedčil o potrebe vyhovieť civilnej žalobe, hoci predmetná trestná vec napokon právoplatne skončila tak, že žalovaný bol spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený. Súdy tiež nesprávne vyhodnotili prejudiciálnu otázku štatutárneho mandátu T. Š. a s ňou súvisiacu otázku, či vôbec mohol vystupovať v civilnom konaní v mene žalobkyne.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedla, že má za to, že odvolací súd (spolu so súdom prvej inštancie) rozhodol v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a judikaturou dovolacieho súdu a s ohľadom na uvedené navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

5. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a

dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

6. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (1 Cdo 26/2017, 2 Cdo 154/2017, 3 Cdo 42/2017, 5 Cdo 12/2017, 7 Cdo 163/2017, 8 Cdo 73/2017).

7. Naznačenej mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP); v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

9. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

12. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom

právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

13. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

14. V danom prípade žalobkyňa prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje popri sebe z § 420 písm. f/ CSP a zároveň z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

15. Najvyšší súd sa v prvom rade zaoberal dovolacím dôvodom uplatneným podľa § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

16. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a I Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

17. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ nemôže byť ani časť rozhodnutia (jeho odôvodnenie), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (I ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu treba pojem „procesný postup“ súdu vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

18. Dovolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený, nepresvedčivý a nepreskúmateľný. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) ale zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná za vlastnosť rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (viď § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Vada tejto povahy nebola považovaná za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania. S tým názorom sa stotožnil aj Ústavný súd Slovenskej republiky (I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I.

ÚS 547/2016).

19. Na záse, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa nedotkli podstaty a zmyslu tohto stanoviska; vzhľadom na to treba predmetné stanovisko považovať za aktuálne a pre súdnu prax použiteľné aj po uvedenom dni.

20. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinělých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

21. Podľa názoru dovolacieho súdu konanie pred odvolacím súdom vadou zmätočnosti postihnuté nebolo. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Dovolaním napádaný rozsudok totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný; za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom. Na podklade vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné.

22. Najvyšší súd vyššie uvedené dopĺňa poukázaním na konštatovanie Ústavného súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 196/2014 (ktoré sa síce týkalo právneho stavu do 30. júna 2016, je však naďalej aktuálne), v zmysle ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti.

23. Pokiaľ dovolateľ namieta procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP tým, že došlo k porušeniu zásady prezumpcie neviny, keď súdy nižších inštancií vyhovelí civilnej žalobe, hoci v predmetnej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5 T 71/2013 bol napokon žalovaný spod obžaloby v celom rozsahu právoplatne oslobodený, odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť znamená len, že jeho konanie nenaplnilo znaky skutkovej podstaty niektorého z trestných činov uvedených v Trestnom zákone, avšak nevyklučuje založenie zodpovednosti žalovaného za škodu podľa predpisov občianskeho práva. Predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti sú iné ako predpoklady vzniku trestnoprávnej zodpovednosti. Nie každé protiprávne konanie je nevyhnutne aj trestným činom, ktoré by zakladalo trestnoprávnu zodpovednosť. Z týchto dôvodov v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k porušeniu zásady prezumpcie neviny ani k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

24. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania tiež z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. V zmysle ustanovenia § 422 ods. 1 písm. a/ CSP (ktoré je vo vzťahu k § 421 ods. 1 CSP ustanovením *lex specialis*), dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 2 CSP na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených § 422 ods. 1 CSP je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

25. V danom prípade sa žalobkyňa žalobou, podanou na súde prvej inštancie 28. augusta 2013, domáhala zaplatenia sumy 3 000,- eur. Výšku minimálnej mzdy v roku 2013 predstavovala suma 338,- eur; desaťnásobok tejto sumy je 3 380,- eur. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa teda týka peňažného plnenia neprekračujúceho výšku desaťnásobku minimálnej mzdy v čase podania žaloby (3 000,- eur < 3 380,- eur).

26. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovaného je v danom prípade vylúčená ustanovením § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, dovolací súd neskúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Vzhľadom na procesnú neprípustnosť dovolania žalovaného nepristúpil ani k posúdeniu, či napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

27. Najvyšší súd z uvedených dôvodov odmietol dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

28. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.